

som ikke får tilstrækkelig hjælp. Jeg synes, det er synd for de mennesker, når man så har nogle få tusinde her i Danmark, som man bare skal varte op og give den helt store forgyldte tilværelse. Jeg synes, man skulle sprede ressourcerne og hjælpe mange flere mennesker i stedet for at føre den udlændingepolitik, som man gør i øjeblikket.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kan stadig væk blive forundret, når jeg hører de ord, som nogle siger næsten med sådan et eller andet, der kommer ud af øjnene, så de bliver helt eksalterede: Lykkeriddere, platugler, asylhackere, asylshopping osv. osv. osv.

Hvad er det, vi taler om? Vi taler om mennesker, som forsøger at komme til et andet land for at få en bedre tilværelse. Er der noget galt i det? Det er vel meget naturligt. Det er stadfæstet i den amerikanske uafhængighedserklæring som noget, man skal tilstræbe: Søgen efter lykke. Hvad er problemet?

Så kan vi sige: Dem vil vi ikke have ind, og vi vil ikke give dem asyl. Okay, det er så i orden. Men hvorfor forstår man ikke, at der er en sammenhæng mellem, at den vestlige verden eller i hvert fald den europæiske del af den vestlige verden fuldstændig lukker folk fra den tredje verden ude, og så det faktum, at mange af disse mennesker forsøger at komme hertil med asylbegrundelser, også selv om disse asylbegrundelser ikke kan holde for en nærmere prøve i henhold til asylkonventionerne?

Hvorfor diskuterer vi ikke det problem? Hvorfor diskuterer vi ikke muligheden for at få flyttet nogle af de mennesker, der kommer med en asylbegrundelse, over til at kunne komme med den begrundelse, at de gerne vil være indvandrere? Hvorfor ser vi aldrig regeringen komme med et forslag om, ja, sågar at lave en kvote på 10.000 mennesker om året, der kan komme til Danmark, ikke fordi de er flygtninge, men fordi de søger efter lykke?

Et af kriterierne kunne f.eks. være, at de havde en særlig tilknytning til Danmark. Herved kommer man måske uden om en del af dem, der søger familiesammenføring med mere eller mindre tvivlsomme begrundelser, og hvor man i hvert fald overdriver det familieskab, som måtte eksistere.

Man har det f.eks. i USA, så det er jo ikke noget totalt ukendt. Men det er et eksempel på, hvordan diskussionen hele tiden flyttes, og hvordan det, der kunne føre til en folkelig for-

ståelse, fører til en folkelig fordummelse. Regeringen deltager, Det Radikale Venstre deltager, og de borgerlige partier deltager selvfølgelig.

Så siger ministeren med en vis ironi, at hun var glad for, at der var så mange, der havde forholdt sig konkret til lovforslaget. Det er der sådan set ikke særlig mange der har, men jeg vil stille spørgsmålet: Hvorfor skal vi forholde os konkret til forslaget?

Forrige år havde vi en debat om, hvorvidt man skulle opbevare folk i registrene i 5 år. Det var en lang debat, og vi fik forklaret, at de skal jo kun være der i 5 år, og vi forholdt os meget konkret til lovteksten. Nu kommer man så og siger: Nu skal det være 10 år. Det er jo nok, fordi man har en eller anden forklaring på det. Det er jo nok, fordi man på en eller anden måde har fundet ud af, at det ville være mere hensigtsmæssigt; der er en asylforklaring. Næh, den eneste forklaring er, at det vil de andre EU-lande gerne have.

Hvorfor skal vi forholde os konkret? Om to år kommer der noget andet med henvisning til, hvad de andre EU-lande gerne vil have.

Pia Kjærsgaard (DF):

Man kan jo fristes til at tage diskussionen fra den sidste ordfører op: Hvorfor i alverden laver regeringen ikke et begreb, der hedder søgning efter lykke?

Det kunne man selvfølgelig gøre. Jeg vil anbefale, at man lader være. Der er vistnok mange, der allerede er indbefattet af det begreb. Det vil hr. Søren Søndergaard nok ikke acceptere, men vi er jo ikke et land med nybyggere. Det er ikke den romantiske drøm, som hr. Søren Søndergaard prøver at give udtryk for heroppefra. Det er ikke det, der er gældende, når det drejer sig om udlændingepolitikken.

Hvad er der galt i at søge efter lykke? Jeg tror ikke, det kommer ind under nogen konventionsbegreber overhovedet. Vi burde måske gøre op med, at det ikke er det, man skal. Det drejer sig ikke om økonomi eller lykke, når man diskuterer flygtninge.

Jeg vil godt tilbage til sagen om bosnierne. Det er først nu, må jeg sige til ministeren, at man er begyndt at effektuere tvangshjemsendelserne i Tyskland. I Berlingske Tidende i dag er der udtalelser af repræsentanter fra grænsepolitiet, hvor de siger, at specielt i påsken er der temmelig mange bosniere, der er søgt mod Danmark. Det er, mener man bl.a. i grænsepolitiet, et problem, som vi bliver nødt til at forholde os til.